

tiplerdir. Koşullar kötü de olsa isteyen başarır. Gene de öykünün sonunda bir burukluk kalır içinizde.

70'li yıllar değişik bir yaklaşım getirir. Bu yıllarda ürün veren yazarların listesi uzun. Bu dönem için en iyi örnek:

Yaşar Kemal'den "Filler Sultanı ile Kırmızı Topal Karınca" (1977). Birkaç başka örnek ise:

Aziz Nesin'den "Doğ Güneş Doğ" (1975). Çocuklar büyüklerini aydınlığa taşır.

Ülkü Tamer'den "Pullar Savaşı" (1975). Faşizme karşı özgürlük savaşına değinir.

Talip Apaydın'dan "Dağdaki Kaynak" (1975). Köyü ve köyün sorunlarını anlatır.

Işıl Özgentürk'den "Kuş Ne Yana Öter" (1976). Bir grevin öyküsünü verir.

Nezihe Meriç'den "Alagün Çocukları" (1976). Köyden göçmüş kişileri konu eder.

Fakir Baykurt'tan "Sakarca" (1977). Ağaya karşı gelen horozun öyküsüdür.

Erol Toy'dan "Fareler Cumhuriyeti" (1977). Farelerin özgürlük savaşını anlatır.

Bekir Yıldız'dan "Ölümsüz Kavak" (1977). Kavak ağacının kağıt oluşunu ve kitabın başına gelenleri anlatır.

Çetin Öner'den "Mavi Kuşu Gören Var Mı?" (1978). Mavi kuştan, umuttan söz eder.

Bu dönemde özgürlük, eşitlik, barış özlemi gibi konuların işlendiği romanlarla çocuklar politik, ekonomik, sosyal konulara duyarlı kılınmak istendi. Bu romanlarda konular önemliydi, aktarılmak istenen önemliydi,